

KOLEKTUVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DZD TARYBOS ORGANAS

1960 m.

balandžio

17 d.

Sekmadienis

Nr. 32 (1119)

KAINA 15 KAP.

Eina nuo 1948 m.

TSRS Didžiojo teatro gastrolės

Su nepaprastu pasisekimu Vilniuje ir Kaune penktą dieną vyko TSRS Didžiojo teatro koncertai. Šis rusų meno meistrų kūrybinis reportas, skirtas Tarybų Lietuvos dvidešimtmečiui, išsiliojo į didelę rusų ir lietuvių tautų draugystės ir meno šventę. „Filharmonijos salė, rašė „Tiesa“, seniai begirdė-

jo tokius aplovismentus, kuriais palydėjo TSRS Didžiojo teatro artistus Vilniaus žiūrovai. Daugeliui atliktų dalykų svečiai turėjo kartoti po kelis kartus“.

Svečiai taip pat surengė koncertus „Elfos“ elektrotechnikos gamykloje ir „Lelijos“ siuvimo fabrike.

Respublikos darbo žmonės šių gastrolų metu turėjo progos susipažinti su TSRS liaudies artistų A. Krivčėnijos ir I. Petrovo, RTFSR liaudies artistų I. Maslenikovo ir I. Ivanovskio, RTFSR nusipelnusio artisto T. Dokšicerio ir eilės kitų rusų meno meistrų talentu.

Nuotraukoje: šoka Rusijos Federacijos nusipelnusio artistė L. Bogomolova ir baletu solistas S. Vlasovas.

M. Baranausko (ELTOS) nuotr.

KOLŪKIEČIO NAMAS IR JO APLINKA

I „Lenino keliu“ kolūkio valdybą atėjo kolūkietis Vincas Giedrys.

— Kaip man namuką kolūkinėje gyvenvietėje surentus? — paklausė jis.

— Prašom, — pasiūlė kolūkio pirmininkas A. Slavenskas. — Sudarom sutartį, ir tau rūpesčiai atpuls. Mūsų statybininkų brigada pastatys.

V. Giedrys taip ir padarė. Pasirašė sutartį, pagal kurią per 3—5 metus išmokės kolūkiui skolą. Statybininkai pastatė jam erdvų namą naujoje kolūkinėje gyvenvietėje, o jis tuo metu ramiausiai darbavosi laukininkystės brigadoje.

Šis faktas — ne vienintelis. 16 kolūkiečių pastatė gyvenamuosius namus kolūkio statybininkai, vadovaujami brigadininko Vyt. Nakučio. Juose įsikūrė laukininkystės darbi-

ninkų J. Šinkūno, Alg. Dagio, B. Ablėno, fermų darbuotojos St. Kriaučionienės ir kitų kolūkiečių šeimos. Šiemet kolūkis pastatys dar 12 tokių namų.

Gyvenamųjų namų statyba kolūkių lėšomis įgauna vis didesnę užmojų rajone. „Anykščių šilėlio“ kolūkyje namai kolūkiečiams statomi iš plytų, kurias gamina vietos plytinė. Taip pat nemažai namų žemdirbiams pastatė „Pergalės“, „Draugystės keliu“ kolūkiai.

Negerai tik, kad ne visos kolūkių valdybos rūpinasi kolūkiečių būtimu, jų poreikiais.

J. Biliūno vardo ir Puškino vardo kolūkiai turi nuosavos statybinės medžiagos, kurią net pardavinėja. Bet

ligi šiolei čia nepradėta gyvenamųjų namų statyba, nors kolūkiečiai ne kartą kreipėsi į kolūkių valdybas, prašydami paramos. Nepatenkinamai organizuojama gyvenviečių statyba „Ažuolo“, „Pažangos“ ir „Diktaro“ kolūkiuose.

Daug kur gyvenvietėse statyba pradėta. Po keletą namų išsiriavo „Bolševiko“ ir „Žalgirio“ kolūkiuose. Bet kolūkiečių sodybų aplinka nesutvarkyta. Prie naujų namų nematyti nei medelių, nei klombų gėlėms. Baltuoja toks namas viduryje lauko, ne tikrai nepuošdamas aplinkos, o dar sudarydamas nykų vaizdą.

Lietuvių liaudis turi puikias tradicijas. Daug kur yra namų, kurių

karnyzai ir palangės išraižyti ornamentais, prie gonkų — darželiai. Kodėl šių dalykų negalima pritaikyti naujoje aplinkoje, naujam turiniui? Tai tik pagrazintų ir papuoštų kolūkiečių būitį. Kolūkių valdybos turi reikalauti, kad kolūkiečiai, statydami namus kolūkinėse gyvenvietėse, savo sodybose tuoju pat užveistų sodus, papuoštų jas dekoratyviniais medeliais. Būtina prie naujų namų palaikyti švarą. Tuo tarpu P. Cvirkos vardo „Bolševiko“ kolūkių gyvenvietės prižiūsištos, užgriozdytos įvairiais nenaudojamais daiktais.

Reikia rūpintis ne tik gyvenamųjų namų statyba, o ir kolūkiečių sodybų sutvarkymu.

KOLŪKIETI, MECHANIZATORIAU!

Ruošk sėjai pradžiūvusias dirvas. Laikas sėti vienmetes pašarines žoles.

RUOŠIA DIRVAS

J. Biliūno vardo kolūkio antros brigados laukuose nuo ryto ligi vakaro burzgia traktoriai, vairuojamas Vyt. Rudoko. Sausesnėse vietose traktorininkas aria dirvas, kultivuoja žemę lubinams ir seradėlei.

Vyt. Rudokas kasdien paruošia sėjai po 10 ir daugiau hektarų dirvų.

Kolūkiečiai veža į laukus mėšlą ir jį kompostuoja su durpėmis. Gerai darbuojasi mėšlo vežėjai K. Rudokas, Ant. Zvironas ir kiti.

Po dienos kitos biliūniečiai pradės grūdinių kultūrų sėją.

Br. Audronis

Sėja prasidėjo

Pirmieji pavasario žingsniai „Puntuko“ kolūkio žemdirbių ne užtiko netikėtai. Suremontuotas žemės ūkio inventorių, sukaupta apie 6.000 tonų vietinių trąšų, kiekviena brigada išbėrė į žiemkenčių plotus po 5 tonas kalio druskos ir po 10 tonų superio. Sėklų fondai šiemet sudaryti tik iš veislinių sėklų.

Vakar puntukiečiai pradėjo sėją. Pirmoje brigadoje pasėti pirmieji žirnių ir avių hektarai.

A. Kalibatas,
V. Baltakytė

Ko dar laukia...

Nė vienais metais „Kelias į komunizmą“ kolūkis pilnai neapsirūpina vertingais pašarais. Vasaros metu karvės ganomos skurdžiose ganyklose: dirvonuose, miškeluose.

Tvirtai pašarų bazei sudaryti šiemet kolūkio valdyba užplanavo pasėti 250 hektarų daugiamėčių žolių. Bet iki šiol jų pasėta tik 50 ha.

— Laukiam, kol dirvos pradžiūs, — aiškina kolūkiečiai. — Geriau sėklos sudygs.

Keista, kad jiems prioritaris ir kolūkio agronomė drg. Senvaitienė. O juk reikia kaip tik atvirkščiai daryti. Dobilai ir motiejukai sėjami tada, kol dirvos drėgnos. Kitokiu atveju daug sėklų nesudygsta.

Be reikalo šio kolūkio žemdirbiai laukia sausros. Paryčiais, kada dirvos drėgnės, reikia visose laukininkystės brigadose įsėti daugiametės žolės į žiemkenčių pasėlius.

B. MELENISKIS

PO 12 HEKTARŲ

Patręšę visus žiemkenčius ir pasėję daugiametės žolės, „Paryžiaus Komunos“ kolūkio žemdirbiai pradėjo ruošti dirvas sėjai. Brigadose vežamas mėšlas į kukurūzams ir kaupiamosioms kultūroms skirtus plotus.

Antroje laukininkys-

R. Eidukaitė

Darbštus jaunuolis

Grįždamas iš darbo, Adolfas paspartina žingsnį... Stai kelias pasuka pro taip mielą mokyklą, kurioje prabėgo septyni mokslo metai. Juk kur, jei ne čia, jis išmoko pažinti pirmąsias raides, vėliau išmoko suprasti kiekvieną mokytojo žodį, skiepijantį meilę darbui, draugui.

Baigęs Raguvėlės septynmetę mokyklą,

Adolfas Kumštys, nebodamas sunkumų, išėjo dirbti į tarybinę ūkį. Iš pradžių jaunuoliui buvo nelengva. Juk ar galėjo jis, septyniolikmetis jaunuolis, susilyginti su prityrusiais darbininkais. Dažnai jis grįždavo iš darbo nuvargęs, bet vaikinai nenusiminė. Jis kibė į darbą su dar didesniu užsispyrimu.

Bėgo metai. Adolfas pamilo savo gimtąją apylinkę, tarybinio ūkio laukus. Jis dabar žinomas kaip vienas iš darbo pirmūnų.

Bet nepasitenkina jaunuolis vien darbu. Vakaraus jį, įsigilinusį į žurnalą ar naują laikraščio numerį, rasi apylinkės bibliotekoje. Mėgsta Adolfas ir pasportuoti. Dažnai jį galima matyti technikum sporto salėje.

E. Budrytė
Raguvėlės žemės ūkio technikum studentė

Traktoriais ir arkliais

„Naujo gyvenimo“ kolūkio visose laukininkystės brigadose ruošiamos dirvos mišinių ir žirnių sėjai. Jau suaktyvuota daugiau kaip 50 hektarų dirvų. Brigadose dirba po 15—20 porų arklų.

Pirmoje laukininkystės brigadoje traktorininkas St. Pivorūnas kultivuoja dirvas traktoriaumi „DT-54“. Per dieną jis paruošia sėjai po 8—10 hektarų.

Atelnančią savaitę kolūkiečiai pradės sėti grūdines ir pašarines kultūras.

B. SILGALIS

Nuotraukoje (iš dešinės į kairę): komjaunimo organizacijos sekretorius G. Ostapenko ir traktorininkas V. Novičichinas.

V. Michalevo (TASS) nuotr.

Iš įspūdžių apie Lenino Gorkas

Gorkomis ši vieta buvo vadinama anksčiau, Lenino Gorkomis — dabar. Čia viskas istoriška: ir senovinis namas su kolonomis, ir ūksmingos alėjos su baltutėlėmis altanomis, ir net paprasti sodo suoliukai. Šiame gražiame Pamaskvio kampelyje praleido paskutinius savo gyvenimo metus Vladimiras Leninas.

Klekvienas Namu-muziejus daiktas, klekvienas dokumentas, klekviena nuotrauka pasakoja apie nepaprastą Lenino darbštumą, jo kuklumą, meilę žmonėms. Stenduose — Lenino ranka išrašyti lapeliai: stralsnio „Proletarinė revoliucija ir renegatas Kautskis“ metmenys, kalbos Kominterno kongrese tezės. O štai jaudinantis ir Leninui toks būdingas at-

sakymas Stodolsko fabriko darbininkams, atsluntusiems jam dovaną — drabužių eilutę: „Nuoširdžiai dėkoju jums už sveikinimą ir dovaną. Kaip paslaptį pasakysiu, kad dovanų man nereikia stuntinėti. Labai prašau apie šį slaptą prašymą kuo plačiau pasakoti visiems darbininkams“.

O žmonės, paprasti darbininkai, norėjo padaryti Leninui ką nors malonaus, kuo nors išreikšti jam savo meilę. Viena muziejaus kambaryje saugojamas savaeigis vežimėlis: jį atvežė Leninui Anglijos darbininkų delegacija, kai jie 1922 metais sužinojo apie sunkią vado ligą. Vaikai — našlaičiai iš Viatkos padovanojo „dėdei Leninui“ rūpestin-

Jei matytų Leninas!..

V. Lenino 90-osioms gimimo metinėms artėjant

gal supintą iš plaušinės aplanką dokumentams. O už namo štai jau kiek pavasarių žydi vyšnių sodas, kurį 1923 metais pasodino Gluchovo tekstilninkai.

Ko tik nebūtų padaręs klekvienas, norėdamas palengvinti sergančio Lenino būklę! Tik jis pats atsisakydavo net elementariausių

užsienyje, jo nuoširdų pokalbį apie valstiečių gyvenimą, apie šviesią ateitį ir dabar atsimena klekvienas, kam teko išgyventi iki mūsų dienų.

Tie metal buvo nederlingi, o karas su interventais visiškai iššlavė ir valstiečių aruodus.

— Duonos nėra, drau-

tikruose pleno ir mėsos fabrikuose, pagal paskutinį agronomijos mokslo žodį įrengtuose šiltnamiuose.

Jeigu visa tai matytų Leninas!

Šis kolūkis kasmet stiprėja ir turtėja: pernai jis turėjo apie aštuonis milijonus rublių pajamų, kiekvienam 100 hektarų naumenų gauta po 106 centnerius mėsos ir po 920 centnerių pieno.

Gorkiečiams

každada atrodė neįgyvendinama svajonė Lenino pasiūlymas bendromis jėgomis imtis dirbti žemę mašinomis, o dabar artelė turi 12 traktorių, tris kombainus, keturis mėšlo kratyvius, dvidešimt automa-

Tarp tų, kam teko laimėti klausytis Lenino 1921 metų sausio vakarą, buvo to namo, kur vyko susirinkimas, šeimininko sūnus — 24 metų Dmitrijus Sulginas. Dabar jam jau per 60, bet jis žvalus, energingas ir sėkmingai vadovauja statybai kolūkyje. Šviesl rausvų tipinių namukų gyvenvietė, išsidriekusi abipus centrinės gatvės ir pavadinta Talkos gyvenvietė — tik nedidelė dalis pastarųjų metų statybos.

Kaip niekam kitam, žmonės dėkingi Leninui už jų kūrybinės jėgos pažadimą. Kaip niekas kitas, mokėjo Leninas džiaugtis žmonių darbais. Kaip džiaugtųsi Leninas, jeigu savo akimis pamatytų šiaurinę Tarybų Rusiją, kurios dalelė yra kolūkis, pavadintas nemirtingu jo vardu.

M. VOSKRESENSKAJA

Taip buvo ir taip yra

Neseniai aš susirgau. Kreipiausi į Anykščių ligoninę. Apžiūrėjo gydytojas ir pareiškė, kad liga rimta: reikšią operaciją daryti. Pasiuntė mane į Respublikinę ligoninę Vilniuje. Ten specialistai padarė sudėtingą operaciją. Nuoširdžiai slaugė ir prižiūrėjo mane medicinos seserys. Už medicininių aptarnavimų nepaėmė nė kapeikos nereikėjo mokėti. Aš pasveikau.

Tiesiog žodžių trūksta apsaityti mano džiaugsmui. Aš dėkinga Partijai ir Tarybinei vyriausybei už nuolatinių rūpinimų darbo žmonių sveikata.

O juk kitokie dalykai dėjos buržuazijos viešpatavimo laikais.

Pamenu, susirgo mano vyras Adomas. Nuvežiau jį į Ukmergės ligoninę. Pasigalavo jis ten keturias dienas ir sugrįžo namo. Už kiek laiko į mūsų lūšną atbilda antstolis. Girdi, už gydymą litus žerkite. Iš ko gi mokėsi, jeigu kišenėse vėjai švilpauja. Ir aprašė tas antstolis mūsų paskutinę karvutę varžytinėms. Ką darysi: teko paskutinius skudurus parduoti. Geriau plikam likti, negu be karvės — gausios šeimos maitintojos. Slap taip išsipirkome.

Matot, kaip buvo anksčiau ir kaip dabar yra.

P. Didienė
Anykščių miesto gyventoja,
pensininkė

Didžiajam vadui atminti

Viešintų vidurinės mokyklos moksleiviai ir mokytojai ruošiasi garbingai sutikti 90-ąsias V. I. Lenino gimimo metines. Kiekvienoje klasėje rengiami pasikalbėjimai apie Vladimirą Iljičiaus gyvenimą ir revoliucinę veiklą. Mokyklos pionieriai, vadovaujami vyr. pionierių vadovės mokytojos Z. Remeikienės, suruoš klausimų-atsakymų vakarą „Vladimiro Iljičiaus Lenino gyvenimas ir jo revoliucinę veiklą“. Kiekviena klasė ruošia programą Tarybų valstybės įkūrėjo gimimo metinių jubiliejui.

A. KALNIUS

V. Lenino 90-osioms gimimo metinėms Sventupio apylinkės biblioteka suruošė didžiojo vado kūrybinę parodėlę, stende išklįjavo straipsnių apie Leniną iškarpas. Skaitytą patraukia plakatas „Leninas nemiršta niekad, niekad“. Bibliotekoje ruošiami pasikalbėjimai apie genialaus vado gyvenimą ir revoliucinę veiklą.

V. Marcikonytė

UKRAINOS TSR. Krymo srities kaimuose statomi butinio aptarnavimo kombinatai. Pirmasis toks kombinatas atidarytas Aluštos rajono Zapudno kaime. Naujame pastate veikia siuvykla, batų dirbtuvė, kirpykla.

Nuotraukoje: butinio aptarnavimo kombinato melstras S. Sellfontova (kairėje) matuoja naują švarką, užsuktą kaimo ligoninės darbuotojos L. Sinitinos. G. Borodino (TASS) nuotr.

TRUMPAI

● Paskaitą apie tarybinio jaunuolio elgesį Viešintų vidurinės mokyklos mokiniams skaitė mokytojas F. Lapienis.

A. KALNENAS

V. I. Leninas ir N. K. Krupskaja Maskvos gubernijos Volokolamsko apskrities Kašino kaimo valstiečių šventėje, skirtoje Kašino elektrinės atidarymui 1920 m. lapkričio 14 d. F. Feofanovo nuotr. Marksizmo-leninizmo institutas

TĖVŲ KONFERENCIJA

Troškūnų kino teatro salėje įvyko mokinių tėvų ir mokytojų konferencija. Joje dalyvavo Troškūnų, Traupio vidurinių, Juostininkų, Latavenų, Žudžgalio septynmečių ir Surdegio aštuonmetės mokyklų mokinių tėvai ir mokytojai.

Konferencijoje buvo apsvaistytas klausimas „Mokyklos ir šeimos bendradarbiavimas ugdati mokiniuose darbo įgūdžius“. Pranešimą padarė Troškūnų vidurinės mokyklos mokytoja O. Baltušnikienė. Savo pranešime ji pažymėjo, kad labai svarbu mokiniams skiepyti darbo įgūdžius, įtraukti juos į visuomeniškai naudingą darbą. Troškūnų vidurinės mokyklos mokiniai K. Staro vardo kolūkyje

turi „mažąjį kolūkį“. Septynių ha plote jie patys atlieka visus žemės ūkio darbus. Gerą iniciatyvą parodė mokiniai, dalyvaudami naujos mokyklos statybos darbuose, o mokytojai aktyviai dalyvauja vykstantiuose brigadų susirinkimuose, skaito kolūkiečiams paskaitas vaikų auklėjimo klausimais.

Kalbėjusi Surdegio apylinkės Tarybos pirmininkė drg. Grigorjeva nurodė, kad Surdegio aštuonmetės mokyklos tėvų komitetas kartu su mokytojų kolektyvu pasiekė šimtaprocentinį mokinių lankomumą. Sis klausimas buvo sistemingai svarstomas apylinkės Tarybos vykdomojo komiteto posėdžiuose.

Kas liečia mokinių darbinį auklėjimą, tai „Surdegio“ kolūkio moterų taryba šia kryptimi padeda aštuonmetei mokyklai. Moterų tarybos posėdyje numatoma ap-

svarstyti klausimą „Seimos uždaviniai auklėjant jaunąją kartą“.

„Vienybės“ kolūkio narys drg. Gvozda nurodė, kad, ugdati mokiniuose darbo įgūdžius, rimtesnę paramą turėtų suteikti kolūkių valdybos, apylinkių Tarybos. Konferencijoje pasisakė taip pat „Vienybės“ kolūkio kolūketė Juzėnienė, Surdegio aštuonmetės mokyklos direktorius Z. Jusys, Milaikiškių pradinės mokyklos mokytoja Palaimienė ir kiti.

Tiktai mokinių tėvai ir mokytojai pasigedo rajono liaudies švietimo skyriaus darbuotojų, kurie nesiteikė atsilankyti, nors ir buvo kviešti.

A. BITENAS

LYGIUOKIS Į PIRMŪNUS

Per šiu metų 3 mėnesius „Anykščių šilėlio“ kolūkio karvių melžėja PASIONAITĖ ONA iš kiekvienos prižiūrimos karvės primelžė po 743 kg pieno, o šio kolūkio karvių melžėja KULIESIENĖ ROZE — po 737 kg pieno.

Po 692 kg pieno iš kiekvienos karvės gavo „Draugystės“ ir „Švyturio“ kolūkių karvių melžėjos MEDZIUOLYTĖ GENE ir PAJARSKAITE ALĖ.

Gyvulininkystės fermų darbuotojai!
Sekite šių pirmaujančių karvių melžėjų pavyzdžiu.

Surdegiečių pasiryžimas

Pirmadienio vakare, gyvai besišnekučiuodamos, rinkosi melžėjos į fermos raudonąjį kampeį. Čia jos turėjo aptarti socialistinių įsipareigojimų vykdymą antaisiais septynmečio metais.

→ Kai kurios mūsų melžėjos, — pasakoja agitatorius drg. Zeimys, — yra pasiekusios neblogų rezultatų. Antai, kas metai pirmauja B. Repčytė. Per pirmąjį šių metų ketvirtį iš kiekvienos karvės ji jau primelžė po 498,7 kg pieno. Melžėjos Repčytės pavyzdžiu turėtų pasekti kiti gyvulių augintojai. Bet ne visos melžėjos vienodai prižiūri karves, kai kurios užmiršta laiku pagirdyti, pašerti, nuvalyti. Tokių melžėjų ir darbo rezultatai žemesni. Antai, Danutė Čepelytė per pirmąjį ketvirtį iš kiekvienos karvės primelžė tik po 206 kg — dvigubai mažiau už pirmaujančias.

Toliau drg. Zeimys papasakojo, kad darbo rezultatai priklauso pirmoje eilėje nuo pačių melžėjų, nes pašarai paskirstomi visoms vienodai, pagal sudarytus racionus. Jis priminė Kazlų Rūdos rajono „Vinčių“ kolūkio melžėjos Stasės Šmerauskienės pavyzdį. Jau 1958 m. ji buvo laikoma viena iš geriausių. 1959 metais, perdavusi savo karves jauni melžėjai, ji paėmė blogiausių karvių

grupę. Ir ką gi, — pasirodo, karvės tapo produktyvesnėmis, iš jų per metus Šmerauskienė primelžė po 4.528 kg pieno.

Tai rodo, kad, pagerinusios karvių priežiūrą, visos „Surdegio“ kolūkio karvių melžėjos gali neatsilikti nuo pirmaujančiųjų. O tada kolūkio socialistiniai įsipareigojimai būtų ne tik įvykdyti, bet ir žymiai viršyti.

Baigus kalbėti agitatoriui, pasisakė melžėjos. Jos kalbėjo apie dar pasitaikančius trūkumus, kai kurių fermos darbuotojų apsileidimą. Daug karčių, bet teisingų žodžių teko išgirsti seserims Čepelytėms. Jos, pasirodo, mėgsta rinktis geresnius pašarus, indus, bet tingi gerai prižiūrėti karves, neklauso naudingų draugų patarimų. Pasitaikė atsitikimų, kai jos nepaklausė ir fermos vedėjo drg. Jonelio.

Atrodo, kad jaunas melžėjas giliai paveikė draugiška kritika — jos pasižadėjo ateityje dirbti geriau, nebelažyti darbo drausmės.

Melžėjos nutarė individualiai lenktyniauti tarpusavyje. Pirmaujančią melžėją B. Repčytę iššaukė į socialinę Lančickienę, Gasiūnienę nusprendė neatsilikti nuo Bartulytės.

— Neatsilikti nuo pirmaujančių! — toks surdegiečių pasiryžimas.

J. ŠILINIS

MEDZIAGOS PEDSAKAIS

Įvažiavimas padarytas

„Kolektyvinio darbo“ 15 (1102) numerioje išspausdintame straipsnyje „Kaip reaguojame į darbo žmonių skundus bei pareiškimus“ buvo rašyta, jog Skiemonių apylinkės Taryba du kartus kreipėsi į Ukmergės KSER Nr. 24, kad išplento Utena — Ukmer-

gė padarytų įvažiavimą į pilietės Marcinkevičienės sodybą.

Ukmergės KSER Nr. 24 viršininkas Mickevičius pranešė, kad po kello Ukmergės — Utena rekonstrukcijos į Marcinkevičienės ir Kavaliausko sodybinius sklypus padarytas bendras įvažiavimas.

DĖL ŠVENTINIŲ SVEIKINIMŲ

Gegužės Pirmosios švenčių proga sveikinimo telegramas, įteiktinas adresatams sluntėjų nurodytu laiku, ryšių įstaigos priima iš anksto — nuo š. m. balandžio 16 d.

Sventinės sveikinimo telegramos, slunčiamos laukotarpiu nuo balandžio 16 iki 20 d. imtinai, apmokamos papigintu tarifu:

a) įteiktinos adresatams po balandžio 27 d. pameniniuose ir paprastuose

blankuose — po 15 kapelų už žodį;

b) įteiktinos adresatams meniniuose blankuose tipinio tekstu — po 3 rublius už telegramą;

c) fototelegramos — 50 procentų nuolaida.

Sventinės sveikinimo telegramos, įteiktinos adresatams sluntėjų nurodytu laiku, priimamos tik iki balandžio 27 d. imtinai.

Po balandžio 27 d. pameniniuose ir paprastuose

telegramų sava laikas perdavimas ir įteiktinas adresatams, dėl didelio telegramų ryšių apkrovimo, neužtikrinamas.

Sluntėjų atžymos, nurodančios telegramos įteikimo dieną ir meninio blanko seriją, neapmokamos.

Sluskite šventinės sveikinimo telegramas iš anksto!

R. STEIBLYS

Rajono ryšių kontoros viršininko pavaduotojas

Šventei darbininkų ruoštis reikalinga

Sventė artinas garbinga —
Gegužės Pirmoji!
Pasiruošt jai, kaip prittinka,
Vyrai užsimoję.

Vienas medelius sodina,
Antras tvorą kala,
O toliau kiti vaikina
Kiemą, gatvę valo.

Geltonkasės merguzėlės
Ir netinglinauja.
Kas galėtų, kad ne gėlės,
Padabint gražiau jas?..

Prisodins darželių, skveruos
Rūtų, astrų, mėtų,
Kad, lyg žiedas atsivėręs,
Zemė sužydėtų.

Vyrai, baigę kilnų darbą,
Iškabins plakata, —
Selminklišką jų tvarką
Te visl pamatol!

Nebe už kalnų Gegužis.
Šiltas vėjas ošia...
Kaip gi tu, brangus drauguži,
Sventel pasiruoši?

Alf. BRIEDIS

Lengvoji kavalerija žygyje už švarą

ŠIUOKŠLYNAI AKIS BADO

Lengvoji kavalerija surengė žygį po Anykščių miestą, patikrindama, kas daroma švarai palaikyti.

Donelaičio gatvė. Kažin, ar dar yra kur nors didesnis šiuokšlynas, kaip čia? Stai iš vieno namo išėjo pilnu kibiru pamazgų nešina moterėlė ir kliustelėjo viską ant gatvės grindinio.

— Čia pas mus visi taip daro, — paaiškino Kalinkienė. Ir ramlaisiai nužingsniavo tuščiu kibiru nešina.

Dešinėje gatvės pusėje suverstos didžiulės krūvos mėšlo, šiuokšlių. Nemaža šios gatvės gyventojų čia pila visas atmatas, turgaus dienomis čia stovi arkliai su vežimais. Tik valyti niekas nesiūšia. O juk visa tai beveik miesto centre. Toks šiuokšlynas ne tik gadina miesto vaizdą, bet ir teršia visą aplinką. Ne kartą gyventojai prašė namų valdybos sutvarkyti šiuokšlių dėžes įrengti jas prie namų, o ne kažkur kitose gatvės pusėje. Pavasarį eina, keliauja, o namų valdyba, matyt, žiemos miegu tebemiega.

Ubagevičiaus gatvėje stovi kooperatyvui priklausantis sandėlis. Iš gatvės pusės švaru, gražu, nieko neprikiši. Bet užėjim iš kitos pusės — didžiulis šiuokšlynas, sukaupias tiesiog po gyventojų langais.

Nieko nedaro aplinkai sutvarkyti kepyklos vadovybė. Čia įvesta tokia tvarka, kad nušlavus gatvę, šiuokšlės nevezamos už miesto, bet pilamos per tvorą į kiemą. Raikoposjunga turi transporto ir galėtų sutvarkyti savo įstaigų aplinką taip, kad būtų pavydžiu kitiems.

Ir niekur, tur būt, nėra tiek nešvarumų, kiek arbatinės kieme. Pavasarį srutos tekėjo tiesiog į Daukanto gatvės gyventojų butus. Dabar aplinka šiek tiek sutvarkyta, bet nepakankamai. Stai čia sukrupę laužai — buvusios kiaulidės, sandėliai, iš kurių dvelkia toks kvapelis, jog iš tolo nosi riečia. O juk aplink gyvena žmonės, žaidžia vaikai. Ar ne laikas kuo greičiau nugriauti šias sukrypusias lūšnas.

Išsikalbėjome su arbatinės direktoriumi drg. Biellauskaite.

— Namų valdyba, — pasakė ji, — valydamas šiuokšlių dėžes, srutų duobes, tiesiog plėšikauja. Atvažiavo šiuokšlių išvežti vežikas Bimba. Apžiūrėjo duobę ir sako: „Užrašysit dvigubai, tada vežu. Kitaip — žinokitės patys“.

Privatininkai — šiuokšlių vežėjai nulupa irgi tiek, kiek nori. Vien už kiemo valymą per metus arbatinėje privatininkams išmoka po 12.000 rublių. Stai ką reiškia tos nelaimingos šiuokšlės.

Stai kodėl ir gyventojai nenori turėti reikalų su namų valdyba dėl komunalinių patarnavimų. Išveža šiuokšlių kubą, o užrašo penkis. Daug kur šiuokšlių dėžės užkaltos, o šiuokšlės pilamos patvoriais, pakampiais, tiesiog gatvėn.

Taikos gatvėje gyventojas Leonova nuvedė mus prie šulinio. Kažkas vos per porą žingsnių nuo jo įrengė šiuokšlių dėžę, į kurią įvairias atliekas pila ku-

linarijos kepykla. Šulinį iškart užteršė, ir visa gatvė priversta ieškoti vandens kitur. Dabar kaip tik šiuokšlių duobė valoma. Reikia ją visai iškelti, išvalyti šulinį — toks visos gatvės gyventojų pareigavimas.

Vietinio ūkio valdybos kieme irgi šiuokšlynas, primėtyta metalo laužo. Čia ir šiuokšlės, ir tepalai, ir degalai vienoje vietoje. O to neturi būti. Daug reikia padirbėti sutvarkant vyno fabriko piešinės, veltinių gamyklos teritorijas.

Pavasarij ir vasarą pas mus suvažiuoja dešimtys ekskursijų, lankosi turistai. Padarykime viską, kad mūsų aplinka negadintų niekam nuotaikos.

Tenka priminti, kad už miesto švarą labai mažai kovoja sanitarinė-epidemiologinė stotis. Argi nebado jos darbuotojams akių šiuokšlynai minėtose vietose?

Kavalerijos reidas:

R. Juodelis

LLKJS rajono komiteto

instruktoriaus,

V. Raišelis

Rajono melleoracinės

grupės inžinierius,

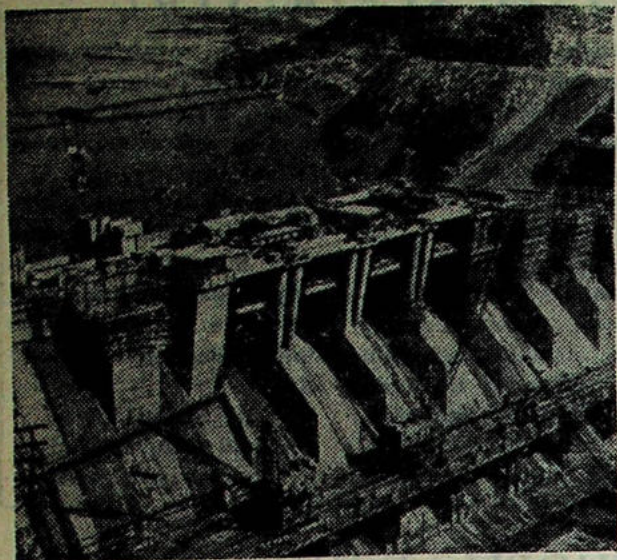
A. Andriuskevičius

Rajono priešgaisrinės

apsaugos inspektorius,

C. Bytautas

„K. d.“ koresp.

KINIJOŠ LIAUDIES RESPUBLIKA. Pajūrio Čeczian provincijoje baigiama Sinjancziano hidroelektrinės užtvankos statyba. 580 tūkst. kilovoltų galingumo HES agregatai duos

srovę Sanchajaus, Nan-kino, Ghančou pramonės įmonėms. Tai pirmoji nauja elektrinė, su projektuota Kinijos inžinierių ir aprūpinta tėvynine technika. Sinchua agentūra

JAV

Amerikos laikraščio „Uorker“ duomenimis, vietoje vieno bombonešio „B-70“ galima būtų pastatyti 500 mokyklos klasių, vietoje vieno lėktuvnešio su atominiu varikliu — 15.700 gyvenamųjų namų po dvidešimt tūkstančių dolerių kiekvienas, vietoje vieno povandeninio laivo, aprūpinto valdomaisiais „Pollario“ sviediniais, — 233 ligonines.

PRANCŪZIJA

Kaip praneša laikraštis „Le vi uvrler“, kiekvienas reaktyvinių lėktuvų „Miraz-4“, galintis gabenti atomines bombas, kainuoja du milijardus frankų. Prancūzijos vyriausybė užsakė penkiasdešimt tokių reaktyvinių lėktuvų. Iš šių

Jeigu perkaltume kardus į arklus...

lėšų galima būtų pastatyti 1.420 dešimties klasių mokyklų.

Vienas kreiseris, aprūpintas valdomaisiais sviediniais, kainuoja 79 milijardus frankų. Už šiuos pinigus metus laiko galima būtų maitinti 500 tūkstančių žmonių.

Sumažinus Prancūzijos karinės išlaidas nors vienu ketvirtadaliu, galima būtų padidinti darbo užmokestį ir pašalpas visiems valstybinių įstaigų darbuotojams, aprūpinti butais 200 tūkstančių žmonių, pastatyti penkiasdešimt ligoninių, turinčių po 200 lovų, ir 780 mokyklų, mokėti panaikintas pensijas buvusiems frontininkams.

Prancūzų laikraštis „Le

Ter“ rašė: „Jeigu kiekvienų metų Prancūzijos karinės išlaidas naudotume taiklems tikslams, galėtume elektrifikuoti visus atsilikusius šalies rajonus, nutiesti vandentiekį į visus kaimus, pastatyti 100 tūkstančių kilometrų kaimo kelių ir 200 tūkstančių gyvenamųjų namų kaime, teikti paramą, išsigijant namų ūkio reikmenis, 200 tūkstančių jaunų šelmų ir mokėti pensijas 700 tūkstančių pagyvenusių žmonių.“

BELGIJA

Visuotiniai ir visiškai nusiginklavus, rašo laikraštis „Drapo ruž magazin“, būtų galima sutaupti 20 milijardų belgų frankų, kurie išleisti būtų kiekvienais metais karo tikslams. Padalijus šią sumą lygiomis tarp šalies gyventojų, kiekvieno jų gaunamos pajamos padidėtų 2,5 tūkstančio frankų. Už pinigus, kuriuos dabar ryja karinis biudžetas, belgai galėtų kiekvienais metais pirkti 270 tūkstan-

čių automašinų, 350 tūkstančių motorolerių, 2,5 milijono šaldytuvų.

ANGLIJA

Anglijos karinės išlaidos 1960 metais padidėja 115 milijonų svarų sterlingų. Šios lėšos leistų apytikriai visiemis karnakslams kiekvienos savaitės darbo užmokestį padidinti vienu svaru sterlingų, pastatyti 400 mokyklų po 600 vietų ir 5 visiškai įrengtus universitetus po 5.000 vietų.

VAKARŲ VOKIETIJA

1959 metų pabaigoje įvykusioje visos Vokietijos profsąjungų konferencijoje Berlyne delegatai iš Vakarų Vokietijos nurodė, kad lėšų, būtinų tik vieno iš Bonos vyriausybės numatytų pastatyti 12 eskadrinių minininkų statybai, užtektų kompensuoti angliakasių darbo užmokesčio nuostoliams, kai jie priversti nedirbti dėl anglies krizės.

Redaktorius St. VINCIONAS

Troškūnų vidurinės mokyklos švietimo, aukštųjų mokyklų ir mokslo įstaigų darbuotojų profsąjungos vietinis komitetas reiškia gilią užuojautą vidurinės mokyklos darbuotojui **UZDRAI VLADUI** dėl jo motinos mirties.

J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos Xb klasės kolektyvas reiškia gilią užuojautą buvusiai klasės vadovei **E. VINGRIENEI** jos brangiam tėveliui mirus.

Puškinos vardo kolūkio valdyba reiškia gilią užuojautą kolūkio vėsantariui **Juozui ŠUKIUI** dėl jo mylimos motinos mirties.

Gamtos mėgėjo kampelis

Štai jie — brakonieriai

Naktimis spusteli nestiprus šaltukas, plonučiu ledu padengdamas balų ir nesraunių upelių paviršių. Tačiau lydekai atėjo laikas neršti, ir nedidelis šaltis jos nebesulaiko. Gal tik rytas ji darosi mažiau judri.

Balandžio 7, 8, 9, 10 dienomis Anykščių rajono ribose iš Nevėžio ežero ištekančios ir į jį įtekančios upelės buvo pilni neršiančių lydekų. Sunkios, nuo 1 iki 2 kilogramų sveriančios, pilnos ikų patelės, patekusios į sraunius ir negilius griovius, rytas buvo tokios nusilpusios, kad ėmėme jas rankomis ir nešėme atgal į ežerą, norėdami išsaugoti nuo brakonierių, kurie šiuo metu buvo ypačingai aktyvūs. Naktimis griovius ir upelius jie užkimšo venteriais, bučiais, o dieną mušė lydekas lazdomis, badė žeberklais.

Tegul anykštėnai susipažįsta su brakonieriais, kuriuos gamtos apsaugos darbuotojams pavyko išaiškinti. Štai jų sąrašas: St. Adamonis, nutvertas brakonieriaujant 3 kartus iš eilės, J. Adamonis, Žekonis, D. Rutkauskas, gyvenantys Juškonų apylinkėje; Br. Raugalė, Dagys — Svėdasų apylinkės gyventojai, Ant. Tyla — Rubikių apylinkės gyventojas.

Reikia pažymėti, kad ne visi šie piliečiai aktyviai dalyvauja kolūkinėje gamyboje.

S. TALEIKIS

Valstybinis gamtos apsaugos inspektorius

GANDRAI PARSKRIDO, BET...

Žerkiškių kaimo pakraštyje („Vienybės“ kol.) stovėjo aukšta, žaliu vainiku vinkšna. Kelis šimtus metų turėjo ji. Ir seniausi kaimo gyventojai atmena vinkšną tokią pat: apdžiūvusią, su didžiuliu gandrų židžiu viršūnėje. Nuo senų laikų čia savo vaikus perėjo gandrai. Deja, vinkšna šio pavasario nebesulaukė.

Ankstyvą kovo mėnesio rytą prie jos priėjo kirviu ir piūkle apsiginklavęs Aleksas Jaruševičius su sūnumi. Aštrūs piūklo dantys bematant įsikibo į medžio kamieną.

— Neturi žmogus širdies, kad tokį medį kerta, — kalbėjo kolūkiečiai.

Į pavakarę vinkšna sulingavo ir drauge su

gandrų židžiu išsitiesė skersai pievą. Vietoj vinkšnos liko tik daugiau kaip metro skersmens kelmą.

Liūdnai suka gandrai ratą virš kelmo. Bet jiems, parskridusiems iš tolimos kelionės, nebėra kur pailsėti. Bet Jaruševičius, padaręs tokį skaudų nusikaltimą, į tai nekreipia dėmesio.

A. Balandis

Anykščių rajoninės ligoninės medicinos darbuotojai reiškia nuoširdžią užuojautą **TUMASONYTEI STASEI** mirus tėveliui.

KINO TEATRE „PERGALĖ“

Šiandien, balandžio 17 d., kino filmas

„BALTOSIOS NAKTYS“

Šis spalvotas meninis filmas sukurta pagal F. Dostojevskio to paties pavadinimo kūrinį. Pagrindinius vaidmenis atlieka O. Striženovas, L. Marčenko. Filmą pagamino „Mosfilm“ kino studija.

Kadras iš kino filmo „Baltosios naktys“.

Kadras iš kino filmo „Aras“

Balandžio 19-20 d. d. — kino filmas

„ARAS“

Lodžės meninių filmų studijos kūrybinio kolektyvo „KADR“ gamyba, Lenkija.

ĮDOMYBIŲ PASAULYJE

Nuo šalčio...

Kaip bebūtų keista, bet žiemą atstumas tarp Maskvos ir Leningrado „sutrumpėja“ 300 metrų — tiek nuo šalčio susitraukia geležinkelio bėgiai, jungiantys šiuos miestus. Kitu šalčio įtakos pavyzdžiu gali būti Eifelio bokštas Paryžiuje. Žiemą Eifelio bokštas 15 centimetrų žemesnis, negu karštą vasaros dieną. Šalčio įtaka geležinėms konstrukcijoms tokia didelė, kad šaltą 1927 metų žiemą geležinis tiltas per Seną tiek susitraukė, kad tilto grindinys išsipūtė ir subyrėjo.

Ispūdingas skaičius

Septynmečio pabaigoje, 1965 metais, mūsų šalies chemijos kombinatai duos žemės ūkio darbuotojams 31 milijoną tonų mineralinių trąšų. Norint pervežti tokį produkcijos kiekį iš

karto, prireiktų daugiau kaip 10 milijonų tritonių sunkvežimių. Jeigu visas mašinas sustatyti į eilę, jų kolona nusitęstų nuo Žemės iki Mėnulio.

KUR DINGSTA DRUSKA?

Mokslininkas-zoologas seniai domino klausimas, kaip jūrų paukščiai apsieina be gėlo vandens. Neseniai vienas danų mokslininkas darė bandymus su jūrų žuvėdromis. Vienas bandomųjų paukščių daug dienų iš eilės gėrė tikrai jūros vandenį ir jautėsi kuo puikiausiai. Kartą, kai paukštis išgėrė beveik stiklinę jūros vandens, mokslininkas pastebėjo, kad iš jo snapo laša bespalvis skystis. Ištyrus paaiškėjo, kad jis yra dvigubai sūresnis už ką tik išgertą vandenį. Pasirodo, kad pas žuvėdras filtruoti vaidmenį atlieka tam tikros liukos, kurios yra viršum snapo. Panašios „portatyvinės laboratorijos“ yra ir pas kitus jūros paukščius. (TASS-ELTA).